

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	160 korona.
Fél évre	80 korona.
Negyed évre	40 korona.

Egyes szám ára:
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 48.
Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

A vándor poéta.

Nagy a világ még sincsen benne hazám,
Hol utól ér az éjszaka, ott üöm fel a tanyám.
Verseimet fejem alá teszem párnának,
Drága párna ez, mert nagy az ára manapság a [papirnak.
Nap-nap után nyakamba veszek nagyvilág [légedet,
Atkozva számlálom a kilométerjelző köveket.
Néha-néha felkiáltok a repkedő varjakra:
Irgalmasok legyetek, ha majd megtaláltok halva
Nincs egyebem csak egy vándor tarisznyám,
Gonosz nyelvek rám fogják, hogy ezt is az apám [hagyta rám.
Had beszéljen ki mit akar nem bánom,
Hisz' a vándort gyakran éri dorgálás és rágalom
Tarisznyamba nincsen más mint tenta és egy [ludtolla,
Mellyel vannak a verseim megírva.
Megvan írva benne minden jó és gonoszság,
Mit elkövet a gyarló emberiség manapság.
Köpenyegem kiszolgált már vagy hat csendört
És egy néhány határszéli madárijesztőt.
Vagy egy tucat egérsalád jóllakott már belőle
Nézzétek meg, hogy mi maradtapoétának belőle.
Vándorbotom ez a leghübb barátom
Nap-nap után a világot mindég övele járom.

A vándorbot a vándornak fegyvere és paizsa
Ezzel védelmezi magát, hogyha rá jő három [falu kutyája.
Vadkörtefa volt a botom még virágzó korában,
Ottan vágta az örög apám a Tokaji határban.
Mertőneki is szüksége volt egykor e vándorbotra
Mert hiszen ő is kivolt a nagyvilágba taszítva.
Ha meghalok az lesz az utolsó kívánságom,
Koporsómba tegyékmellémeztahü vándorbotom
Ki tudj' hátha szükség lesz még e botra oda át,
Hatha mérges komondorok őrzik a menyország [kapuját.
És mikor majd ottan leszek az angyalok [rózsaszínű honába
Megvetőleg rá gondolok és lenézek e büntermő [világra.
Megnézem még utoljára ez átkozott sártekét
S ha egy poétát látok rajt' felrántom ha el- [érem üstökét.
Miért szenvedne egy poéta isodalentasárgolyón
Csak azért, hogy sorsa tépj's nap-nap után [koplaljon.
Vagy azért, hogy verset írjon az országutakon [lé en
És ilyenkor eszébe jusson, hogy egy Isten van [az égben.

Különálló töprengések.

Vajjon nem lenne jó a városházát belülről is bemeszelni?

Vajjon a munkanélküliek között miért nem számitják azokat a zsidó asszonyokat, kik egész nap a korzón vagy a strandon pöffeszkednek. Nem lehetne nekik egy kis munkát juttatni?

Vajjon Rác Adát mindig Rácznak hívták? És mióta ráczok a zsidók?

Vajjon lesz még szőlő, lágy kenyér?

Félálomban.

Dühös utazó: Kalauz, miért nem keltett fel az állomáson!?

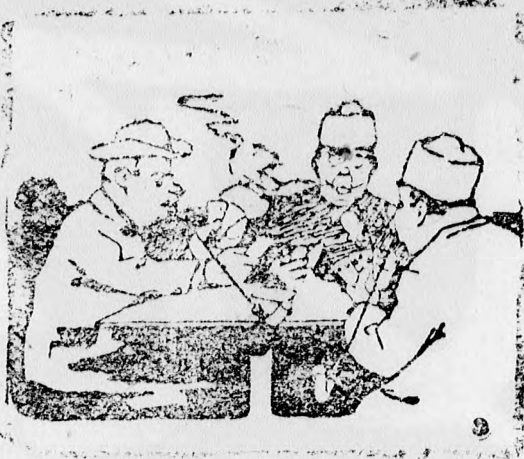
Kalauz: Eleget ráztam az urat, de nem vehettem ki egyebet belőle, mint ezt: Jó, jó, Mari, hadd megelgessenek csak a gyermekek, tiz pere mulva én is fölkelek!

Tyukodiné

zöldség és gyümölcskofa
hizelgésai.

— Jó meggelt kívánok, nacscsága! Ni, ni, ni! Hogy el tecczett bangyzsalodni kirem, mint egy kerge bárány! Ugyan, mi lehet az oka? — Igenis, hogy a tekintetes ur nem vót szógálatba az iczczaka? — Ahá, értem már lelkem, egyem a nyakát! — Hát osztán mivel szógálhatok, kirem szivesen? Tojással? — Eszt már szeretem, kirem, ha a nacscsága ilyen leleminyes! Hej! kirem, egy okos cseléd minditig tuggya aszt, mivel kedveskegygvik az urának, hogy ú is jól jöj-jik ki! Csak jó higon tessik a tekintetes urnak feladni és elig büvön, kirem, majd meg tecczik látni oszt, hogy a tekintetes ur még a szógálatbul is haza niz, hogy nem rug-kapálta-e ki magát a nacscsága! He-he-he! Biz' uggy van a lelkem! Tudom magamrul! — Keszt csókolom, nacscsága!

Civisek a Bikában.

— Mondja már sógorom, mi az istencsudája az a jóvátétel, amiről annyit firkálnak az ujságok?

— Hát, tuggya sógorom, attul leszünk mink rosszul.

— Hallotta sógorom, szeginy Birkásnak nagyon kemény szívű felesige van!

— Mi törtint vele megint?

— Nem elig, hogy a peccenyés tálat a fejihe vágta, de még a bótba is elkütte, hogy vegyik helyette másikat.

— Na, nékem lenne olyan aszszonyom, sógorom, tudom, hogy a talpára vernék, sógorom.

Tiltakozás.

Parasztgyerek: Édes anyám! Lenyalhatom-e erről a kalácsról a lekvárt?

Anyja: Erigy! Lenyalom én mindjárt azt a piszkos pofádat, csak nyulj hozzá!

A fáradtságot megérdemli

és ön meggyőződik, hogy mily szép cipőt és csizmát készíthet el őrendü anyagból, olcsó áron, ha elmegy

Fábián Testvérek
cipő és csizma készítő
műhelyében

Debreczen, Rákóczy-utca 71. szám.
Vidéki megrendelések azonnal készülnek.
Erős munkás cipők olcsón kaphatók.

Üzenet

(P.stánuk)

Pista gazdász ab'akában, vasárnap délután Kikönyököl a barátja három óra után. Pista édes, a barátjára ne nagyok kíváncsi Érte nem érdemes ablakánál sétálni.

Pista édes, van-e gépje, tud-e fényképezni Letudna-e vajjon engem ötször-hatszor Venni.

Én legalább uggy gondoltam, — Talán nem csalódtam. Letud venni Pista édes — Kozmannál is jobban!

Névtelen asszony.

Az előtanulmány.

Apa: Már megint későn jöttél haza, hát illik ez egy hetedik osztálybeli tanulóhoz?

Géza: De édes apuskám, én már nem vagyok gyerek!

Apa: Mig az érettségit le nem tetted, addig gyerek vagy!

Géza: Istenem, hát akkor egyszerűbe minden tapasztalat és előtanulmány nélkül cseppenjek bele az életbe?

Jó megoldás.

Tanító: Mondd csak, Móric, ha egy öt gyermekes anya kap tizenkilenc szem szilvát, hogyan osztja azt el a gyermekei között, hogy abból minden gyermeknek egyformán jusson?

Móric: Hát lekvárt főz belőle.

Dyp.

Pakonpart.

— Adjon az U'isten é'demes Fábri Lajos csizmadia, sőt cipész meste' ur, toszogálja! Mészasson helle' pa'ancsolni, ké'em! Csak-hogy már egyszer önkegyedhez is lehet sze'encsém, ké'em és ismét gyönyö'ködhetem epe'ajkaiban, valamint gyöngysorfogaiban, ké'em, amely fogak csak annyiban különböznek a gyöngytől, hogy azok fehérék, ké'em, míg az önkegyed fogai kissé sá'ga színűek, ké'em és olyan aprók, hogy még a rövidlátók is egészen jól meglátják, hogy hiányzik be'ő'e! — Szabad szolgálnom, ké'em? — Igenis, ké'em, egy fésülést? — Ké'em! Tibi ké'em, hama' egy köpenyt! Hová mézstatik készülni, ké'em, hogy így kihuzta magát önkegyed, mint a malac az esőben, ké'em? — Igenis, a színbe? — Hej, hej, sőt huj, ké'em! Jolkai költőnk ko'an írta meg a felfo'dult világ című művét, ké'em, most vóna annak ideje, ké'em! Önkegyedék teljesen felfo'dultak, ké'em! — Pa'don, ké'em, nem úgy gondoltam, ké'em, hogy éhen, hanem az élet felszíné'e, mert azelőtt ké'em, e nemes pálján működő érdemes meste'eket csak a bohó mesékből ismérték, ma ké'em, a nagy fényvűzésükről és mulatságaikról! — No, de ké'em, ha nem úgy vóna, akkor teljesen é'tékét vesztené az a régi magyar közmondás: „Hol ké'ek, hol talp!“! Önkegyedék pedig az élet ké'ekében igen sokáig voltak talp! Így van ez jól, ké'em! — Szabad a baluszt kihuzni, ké'em?

— Azzal nem szolgálhatok, ké'em! Spanyolviaszt nem használunk balusz-kenni, ké'em! — Ja, csak molkázni tetszik? Ké'em, ez önkegyednek jól áll, mint az asszonyoknak való ku'izálás, ké'em! — Volt szerencsém, toszogálja!

Temetőben.

Korhad zó fejfák, siremlékek között
Nyílik már a tavasz.
Madarak dalával elvegyülye hangzik
Néha egy-egy panasz.
Amoda egy kicsiny fejfa előtt
Zokog egy tört szívű anya,
Itt meg új sirt ásnak, új rögöket,
Vág a messze hangzó kapa.
Majd ismét távo'abb, gyászba borult
Özvegy siratja hitvesét,
Hol síkoltó hangon, hol csukló
Szavak' al vándorva Ist né't
Mért vetted el tőlem? Mért tépted
Széjjel gyöny'ru' álmomat?
Miért kellett neked lrgalmas jó
Atyám e szörnyű áldozat?
Ha verni a artál, sujtó kezeidet
Miért így mutattad?
Miért így mutattad eget földet rázó
Roppat nagy hatalmad?
Vétettem ellened! De hogy így büntessél
Nem érdemeltem meg;
Távolisd el rólam sujtó kezeidet;
Mulassad kegyeimet!
S kit elmu'ást osztó hatalmas
Keziddel e porba sujtottál.
Adjon annak b kés, csendes nyugodalmat
A megváltó halál.
Engem pedig ments meg a szenvedésektől
Édes jó Istenem!
Küld e' a hal'nak megváltó angyalát,
Oh kü'djed el értem!
Könnyező szemekkel, megtörtén
Hal gattam síró kiörését
Istenem, jó Atyám! Könyörülj meg rajta
Hallgasd meg kérését!

Nyilas Zoltán.

Ez is panasz.

— Házigazda, panaszom van!
A kaput nagyon későn nyitják!
— Hát Lódörgő ur olyan korán
megy el!
— Nem, hanem olyan későn já-
rok haza.

Udvarias visszhang.

Beszéltek egy szép viszhangról,
mely hat-hét szótagot visszamond.
— Hát ez mind semmi! — mond
egy híres hazudozó — nálunk van
egy olyan, mely — ha valaki el-
tüsszenti magát, azt mondja rá:
„Kedves egészségére!“

Furcsa:

Ha a tehenész kutyaül érzi ma-
gát.

Ha a festő nem eseteli hiven
azt a történetet, amelyet elmond.

Ha a mosóintézet tulajdonos nem
akarja magát tisztázni.

Ha a tűzoltó nem akar tűzbe
jönni.

Megokolás.

— Hallotta már, hogy Hajós
számartató véletlenül agyonlőtte ma-
gát?

— Hallottam a szerencsétlenség-
ről. De nem értem, miből következ-
tetik, hogy ez véletlenségből tör-
tént?

— De hiszen ez egész világosan
kiderül hátrahagyott leveléből!

A korhely válasz.

Feleség: Te korhely, hát ne-
ked mindig izlik az a pálinka?
Férj: Nem a, anyjukom, csak
mikor — iszem.

ANTALFY JÓZSEF

könyv, mű, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-u. sarok.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda?

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlökért az vállalkozó a fellelősséget, aki elolvassa.

▽▽▽▽

Mondják, kedves részvényesei a kiskereskedők Árubeszerzési Részvénytársaságnak, hogy vannak megelégedve a Krausz Bernát működésével?

Mondja, kedves Nagy József, — nyugalmazott pénzügyigazgató ur, — most már, ugy-e, belátja Krausz Bernát esetéből, hogy nem minden Krausz fénylik?

Mondja, kedves Csokonai színház, igaz, hogy olyan rosszul játszották el a múlt szezonban Oláh Gábor darabját, a Férfitemetőt, hogy Rácz Ada jónak látta az életben megismételni?

Mondják, kedves Apolló jegyszédő hölgyek, igaz, hogy fáj, hogy el kell hagyni az Apolló mozit? Kérdi, akinek nem fáj.

Mondja, kedves Katz Károly, — Sárrétudvariból, ugyis, mint a Sute luft majsztere, hogy érezte magát, mikor haragosa footballjával játszott? Kérdi egy haragos.

Mondja, kedves Debreczeni Jenő, miért mondott le a világítási vállalat igazgatói állásáról, hisz a Független Ujság azt írja, hogy a legnagyobb szakértő egész Európában. Nem világos ez az ügy. Vagy talán a Független Ujság véleménye most már nem olyan irányadó? Elmehetne a Független Ujsághoz világosítani.

Mondja, kedves debreceni Korzó, nem szégyenli magát, hogy csupa zsidó asszony és lány pöffeszkedik rajta?

Mondja, kedves — mostanában süteményt árusító — kis leány, a Csapó utcán, talán magácska nem is gondol arra, ki mostanában szomorú, ki magácskát állandóan látja, magácska meg csak hátat fordít neki? Legyen szives, vegye észre már egyszer. Egy imádója, ki mindig magácskát nézi, ha ott van.

Mondja, kedves Kismadaram, Nánásról, a Csuka-közből, igaz, hogy még mindig a fülébe cseng a tavaly májusban kapott éjjeli zene? Kérdi, aki szeretne adni.

Mondja, kedves Boldogh József ur, Földesről, mikor mutatja már be azt a 3300 koronás, szabadon futó, kontra-fékes és hegyi gummis biciklit? Kérdi, aki nagyon szeretné látni.

Mondja, kedves Gáspár Géza dr., hogy esett, hogy a dohánygyár orvosi állásából kifüstölték?

Mondják, kedves ugyanazok, Krausz Bernát az élesztővel milyen kenyeret sütött maguknak?

Mondja, kedves Varga László — diszoklevéllel ellátott klubtag, Püspökladányból — igaz, hogy maga fél 8-kor olvassa a 8 órás ujságot? Kérdik a koporsók.

Mondja, kedves Szabó József, bádigos segéd ur, Püspökladányból, miért bujt el ön 16-án este egy kis lány elől? Kérdi, aki látta.

Mondja, megijedt Rácz Ada, nem gondolja, hogy ha még egyszer Debrecenbe jönne, igen diszes fogadtatásban részesülne?

Mondja, kedves Surányi kávé, a Magyar Ház tényleg olyan jól megy, hogy a legyek fogdosására külön személyzetet akar szerződtetni?

Mondja, kedves Jámbor László, tényleg megerőltette a lábát Hajdunánáson, a Dorogi utcában? — Kérdi egy jóakarója.

Mondja, kedves Szabó József bádigos segéd ur, Püspökladányból, igaz, hogy ön a mestersége mellett már orthopaed versirással is foglalkozik? Kérdi Petőfi szelleme.

Mondja, kedves Csendes ur, a kis álmomásról, hogy ette az ajándékba vitt halat? Rántva, vagy paprikásan? Kérdi két kíváncsi.

Mondja, kedves Muraközy István ur, Hajdunánásról, ugyis, mint az ötforintos eredeti tulajdonosa, igaz, hogy fakanalet vett Dóbó I.-nek?

Mondja, kedves Sinka Gábor Decekséről, nem borzongatja a hideg? Kérdi, aki meg akarja melegíteni.

Mondja, kedves Szabó ur, a Tanító utcából, igaz, hogy legközelebb egy új kalapot vesz?

Mondja, kedves Szabó József ur, Püspökladányból, igaz, hogy ön azért hagyta ott Budapestet, hogy Püspökladányban költészettel foglalkozzék?

Mondja, kedves Szücs Lajos, csizmadia inas ur, Hajdunánásról, a Paklári cégtől, igaz, hogy még mindig szalad az „Ádám” szekere után, de hiába? Kérdi, aki felvennie.

Mondja, kedves Udvarhelyi cipész-mester ur, a mindennapos, korareggeli séta-duetteket talán szintén orvosi rendeletre végzi? Egy csintalan szemtanu.

Mondja, kedves Lichtmann Nándor, bőrös botos ur Hajdusoboszlóról, igaz, hogy maga megveszi az összes Villámot, ha a maga neve kint lesz? Kérdi, aki szeretné látni.

Mondják, kedves gazdálkodó urak, még mindig az a nótájuk: Ritka árpa, ritka buza, ritka rozs? Kérdi egy tisztviselő.

Mondja, kedves Nagy Palika, — sárga cipős kis fiu, Hajdunánásról, — ugyis, mint hegedüművész, ugyis, mint csizmész, elcsérelte már a fejős kecskéjét? Igaz, hogy a zeneórakért Kankának ígerte, de megbánta? Kérdi, aki szeretné tudni.

1921

Mondja, kedves Pitykés atnár ur, szokott még a kincses dombra járni? Kérdi egy leskelődő „poc”.

Mondja, kedves szőke fiatal-ember, Hajduszoboszlóról, azt hiszi, hogy ön után járok az Emke felé? Ha igen, akkor nagyon téved. Gizike.

Mondja, kedves Csindru Csánó ur Hajdunánásról igaz, hogy Dobó J.-nél június 26-án az ablakon keresztül vizsgálta az üstököszt? Kérdezi, aki bentről nézte.

Mondja, kedves Gyulay Imre, hentes és mézváros ur Derecskéről, törte-e még a fejét a hozsupályii ismeretség megszerzésén? Kérdi egy derecskei hozományos leány.

Mondja, kedves T. Karcsi, a Riesz gyárból, ha maga a szökét imádja s a barnákat gyűlöli, mit mondjak én, aki sem szőke, sem barna nem vagyok? Kérdi egy kis lány.

Mondja, tisztelt Major Mihály ur, mikor a fürdő-bál volt, hány szor bukott le a bicikliről? — Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves Bódor, H.-Nánásról, a Csorvási-féle lakatos műhelyből, nem fáj önnek a szeme attól a tulerős nézéstől? Kérdi egy szőke kis lány.

Mondja, kedves Madár Gyuri, — Püspökladányból, igaz, hogy ön a Pongor-féle malomban töltötte tanuló éveit? Kérdik a szaktársak.

Mondják, kedves Hajduböszörményi intelligens legények és leányok, akik június 5-én a viliföldi fürdőn kirándulást rendeztek, annyi volt azon a napon egy perc kint, mint bent? Kérdi egy barna fiú és egy szőke kis leány.

Mondják, kedves Máró Antal és Mikó Sándor barátok H.-Nánásról, visszaadták-e már a frakkot és a kemény kalapot a gazdájának? Kérdezi két barát, ki szintén kölcsön akarja kérni.

Mondja, kedves szép kisaszony, Hajdunánásról, szereti a jámbor vadakat? Kérdi egy félős leány.

Mondja, kedves Cimet Sanyi, — igaz, hogy annyi felesleges ideje van, hogy minden nap ráér 6—8 óra hosszat beszélni a nagy varrodában? Kérdi egy kis lány, aki nem hiszi.

Mondja, kedves Vancsa János kereskedő segéd ur, igaz, hogy ön képes egy kiló cukorból hat kiló málnaszörpöt készíteni? Kérdezik a kíváncsiak.

Mondja, kedves Nikodémusz J. ur Hajdunánásról, hányszor szokott egy héten borotválkozni? Kérdezi egy borotválkozó.

Mondja, kedves Hári Lajos, szabó segéd ur, Püspökladányból, — hány szine van az ön köpenyegének, hogy azt olyan gyakran lehet kifordítani? Kérdik, a cserben hagyott barátok.

Mondja, kedves Vancsa János kereskedő segéd ur, igaz, hogy ön érett ségizett és pályatévészett? Kérdezi egy jó ismerőse.

Mondja, kedves suszteráj, Hajdunánásról, a város háza épületből, maga készíti a közalkalmazottak részére a vályogvető angol cipőket? Kérdi egy suszter.

Mondják, kedves derecskei „három jó barátok”: Gyulai, Fekete és Vezendi urak, nem gondolnak önök a lányokra, hogy olyan udvariatlanok, mind megvásárolják előlük a piperecikket? Kérdik a lányok, a kiknek nem jutott.

Mondja, kedves Hadadi, fodrász-segéd ur, igaz az, hogy ebéd előtt kottát szed fej- és fogfájás ellen? Kérdi egy kis barna lány.

Kalapok tisztítását,
 vasolását és javítását
 elvállalom. — Használt
 kalapokból újakat
 :::: készítek ::::

Beliczay
 kalapos, Piac u 38.
 a fő-posta mellett.

Mondja, kedves Vágóhid mellőli festő piktike, vajjon a levél tényleg tulált, vagy csak kitalált? Kérdi, aki tudja.

Mondja, kedves Slivási József Hajdunánásról, igaz, hogy magának nagyon tetszik az a barna leány? Kérdi egy szőke.

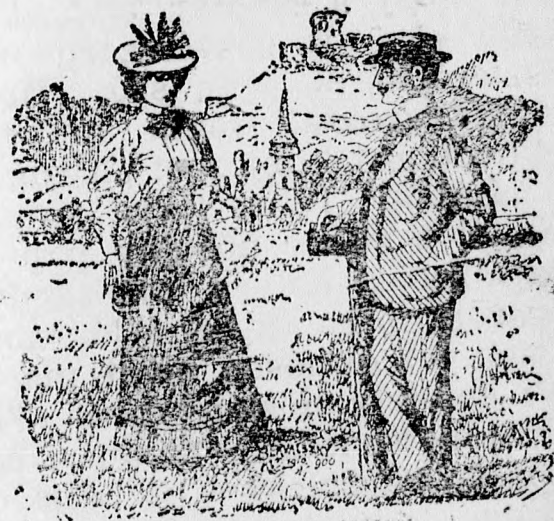
Mondja, kedves H. Lajos ur, a nánási Szender cégtől, megesküdött ön, hogy kis tükör nélkül nem lép ki az utcára? Kérdi, aki gyakran látta.

Mondja, kedves Gábor Gyula, festőmester ur, miért fordítja félre a fejét a szomszéd háza mellett? Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves Petermann István, a kefégyárból, igaz, hogy ön a legszebb és legkedvesebb a gyárban? Kérdi, aki hallotta.

Mondja, kedves Szilvási József Hajdunánásról, hogy megyen a gyermek-dajkálás? Kérdi egy állástalan dajka.

Megfelelt.

— Mi jobb, szerelemből, vagy pénz kedvéért megházasodni?
 — Mindenesetre szerelemből — feltéve, hogy mindketten gazdagok

Messziről jött ember

— Hát aztán igaz-e, hogy Amerikában olyan gyorsan megy az építkezés? — kérdik az Amerikát megjárt embertől.

— Meghiszem azt, Mikor reggel munkába mentem, akkor kezdtek építeni egy köcsmát s mikor este hazafelé mentem, hát már egy részeg embert kihajítottak belőle.

Válasz.

A.: Hol van a rendőrségi palota kérem, nem tudná megmondani?

B.: Marha, törjön be egy aulagot.

A szalmaözvegy.

Állattan.

A szalmaözvegyekről az eddigi állattani kutatások nem sokat derítettek ki. Annyi bizonyos, hogy a szamár, elefánt és viziló közötti öszvérszerű keresztződésről van szó. Hogy hámba szokták fogni, mutatja a következő kifejezés: „Kirugott a hámból”. Télen lárva alakjában él s ekkor nőstény papucs alatt, meleg helyen tartózkodik. Nyáron, mikor kikel a lárvából, nőstényét dühösen elüzi magától; amelyik nőstény nem akar Balatondisznóra menni, azt különböző cselekkel próbálja elküldeni, némelyik még uj kosztümre is hajlandó, csak hogy az ívás ideje alatt együtt lehessen. Ilyenkor azután sáskaként lepik el a mulatókat és bélelt erszényeikről legtöbbje könnyen felismerhető. Éjfél után szomoruan kullognak barlangjukba, ahol függönyökkel és naftalinokkal takaróznak. Némelyik szenvedélyes rovargyűjtő s éjszaka nősténye kalaptűi segítségével a szelid pesti polosok kipreparálására törekszik.

Ez állatok legtöbbje csak napfürdő mellett tud aludni s csak késő este ébred álmaiból, amikor is újból zsákmány után indul. A szalmaözvegynek többféle fajtát különböztetjük meg. Azok, akiknek fehér pikkelyes, nagy hasuk s kopasz fejük van, nagyon kártékonyak, ezek nem pusztítják a rovarokat, inkább a pezszt. A másik fajta sovány s áttetsző hasu, idejét nősténye után való epedésben tölti, csak holdvilággal táplálkozik. Hetenként egyszer bikáktól vontatott vonatra ül s nőstényéhez utazik. Ilyenkor a pakkoktól a füle sem látszik ki s így nehezen ismerhető fel.

Egy izlés.

Dicselkedett a gróf inasa a báró inasának, hogy ura a szivarnak csak egy harmadát szivja el, a többi az övé.

— Akkor hát gusztus dolgában egy rangon állok az uraddal — válaszolt a báró inasa.

— Már miért?

— Mert ő is csak szivarvéget sziv. én is.

Választékosan.

Horgászott a falu jegyzője a partján, mikor hirtelen így köszönt hozzá öreg Kasos András:

— Kivánatos jó napokat óhajtának!

— Adjon Isten!

— Fogványozni tetszik?

— Igen, halászatok!

— Bizony, pediglen a vízieszközök nem igen superdálnak.

Paplan-varrodamba

uj f hér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehe'y
és gyapju paplanokat készí-
tünk. Alakító, frissítők.

Ócsa vattá, paplanokat vesz.

DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Záporoső.

Derült az ég... Ezernyi nép
Bolyg a sétatéren,
Jókedvű zaj, vidám kacaj
Zsibong át a légen.

De im a nap tréfára kop,
És elbuvik szépen,
Jó helye van ormótalán
Felhő köpenyében...

Dörög az ég, riong a nép,
Hull a sebes zápor,
Szünik a zaj, vidám kacaj,
A szóbeszéd mámor.

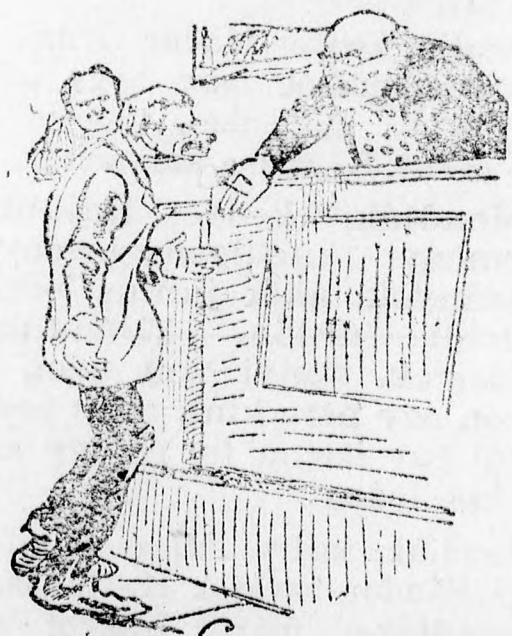
És futva fut, ki merre tud,
Az ur, cseléd, dajka,
Mind, mind szalad s pár perc alatt
Telt a kapuk alja.

A fehérszínű öltözékét
Szomorúan nézi,
Ámde ne hidd, hogy mindenik
Csak ruháját félti.

Köztük sokan aggályosan
Nem épen azt óvják...
Félnek: az ég lemossa még
Arcukról a — rózsát!

Arkosi Ödön.

Mentegetődzés.

Biró: Te cigány, miért loptad el azt a vörös nadrágot?

Cigány: Mert, kirom átoossággal, nem találtam más sinüt.

A sarokba szorított cigány.

A tisztartó levelét viszi a cigány a szomszédbeli szolgabíróhoz.

Az úton beéri őt az utóbbi és kérdezi tőle, hová megy?

— Hát azs azs ákástófárávaló tisztartó, aki a nipet nyuzszsa, — mindig lehelezs ezszel a somsid sógabíróval, hogy a fene rágná ki a haskirgit, astán én vagyok azs a bolond, akinek vinni kell a levelet, akár derül, akár fagy.

A szolgabíró fölültette a bakra a cigányt s levelet küldött vissza a tisztartóhoz, melyben megírta neki, hogy szidta őt az uton a cigány.

— Hallod-e cigány, förmed rá a tisztartó, hogy mertél te engem szidni a szolgabíró előtt?

De a cigány égre-földre mindent tagadott s azt állította, hogy ő inkább a szolgabírót szidta.

Erre belép a szolgabíró, ki az alatt visszaérkezett s kíváncsi volt, hogy mi lesz a tréfából.

A tisztartó közli a szolgabíróval a cigány vallomását.

— E szerint hát te mindkettőnket szidtál, lánchordta cigány!

De a cigány kivágta magát ekkor is.

— *Egye meg a fene a fülit, aki hallotta!*

A tisztartó és a szolgabíró jót nevettek és megajándékozták a cigányt.

Elfeledte.

Egy becsületes csizmadia megakván nagy vászontarisztnyáját új és fejelt csizmakkal, vásárra indult. Mintegy mértföldnyire haladt már, midőn valami eszébe jutott visszatér.

Felesége meglátván, kérdi, hogy miért tért vissza?

— Hát elfeledtem neked megmondani, asszony, hogy ha az alatt — mig vásárra járok — esnék az eső, ne bánd, csak hadd essék — s azzal visszaindult a vásárra.

Hogy kért gyufát a gányó.

— Adjanak kigyelmetek olyan izé micsodát ami először szottyanyik, azután ég velága.

Nagysokára sütötte ki a boltos, hogy ennek tulajdonképen gyufa kell.

Flokk vadászkutya p slantásai.

Azt mondják, hogy az én gazdám nem tud löni, nem talál soha! Bár ezt mondhatnám én is, akkor nem hordoznám a bőröm alatt a szép sörét-szemeket.

Tegnap nagyon jó napom volt: büszkén mentünk haza a vadászatról. Gazdám odakünn két hajtót, a vadkereskedésben pedig egy remek özet lött.

Mielőtt a vadkereskedőhöz betérünk, gazdám a levegőbe négyetötöt puffant. Óvatos ember, nehogy ha valaki megnézi a puska csövet, tisztának találja.

Mit kér.

Atyafi: Jegyző ur, szegénységi bizonyítványt kirek magamrul.

Jegyző: Van-e ingatlan birtoka?

Atyafi: Nincs.

Jegyző: Hát ingója?

Atyafi: Van két ingó gyermekem.

Egyszerűbben.

Tanító: Háromszor 17 az 51! — Mondd csak Pista fiam, hogy számítood te ezt ki?

Pista: Háromszor 10 az 30, háromszor 7 az 21, 30 és 21 az ötven...

Móric: Közbevág. — Thanithó órhérem, én azt thodom egyszerűben is!

Tanító: Nos?

Móric: Hát ötször 10 az 50 és 1 az ötvenegy!

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, július 24-én:

**A kakuk fiók:
Lengyelvér I. része**

Főszerepben: Petrovich és Bojda Juci.

Eladások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jegylovétel d. u. 10 órakor. — Helyárak: páholy 16 K, fenttartott hely 14 korona I. rendű ülőhely 12 korona, II. rendű ülőhely 9 K, III. r. ülőhely 6 K.

Apró mesék állatországból.

I.

Mikor lesz érdemes.

I. hörcsög: Nézd csak, pajtás az ürögét, hogy hordja az eleséget a föld alá. Gyere, csipjük nyakon és vegyük el tőle magtárát!

II. hörcsög: Lassan, lassan, hiszen még alig gyűjtött valamit télire. Ráérünk ezzel majd ősszel is.

II.

A kövérek között voltak.

I. szunyog: De remek jó bőrben vagytok! Ugyan, hol töitöttétek a nyarat?

II. szunyog: Hol? Hát Marienbádban, az utókurát meg Karlsbádban.

III.

Miért csunyak.

I. egér: Igazán, nem értem, mi nek teremtett olyan csunya állatot a jó Isten, mint azok a patkányok!

II. egér: Az ám, mindent elfalnak előlünk.

Rajtakapva.

Kemény ur! Sajnálom, de ma nem fizethetek. Amint láthatta, most volt itt a fűszeres embere és...

A mézáros (közbeszólva) Igen, találkoztam vele, azt mondta, hogy neki nem fizethet, mivel az én számlámat kell kiegyenlíteni.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYÓ”-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33 SZÁM ALATT.
A város hárszál szomszé-
gában.
Különleges gyógy-
szerekben nagy
választék.

Otthon van.

Rab: De savanyu ez a kenyér!

Fegyőr: Majd otthon válogasson.

Rab: Én otthon vagyok most is.

Az utolsó kívánság.

...No cigány, hát mi az utolsó kívánságod?

Cigány: A legeslegutolsó kívánságom csak az, há visnek ákástani — csak árra ne vigyenek, ámerre kőművesek dolgoznak; mert meghalok sigyeletembe.

Szerkesztői üzenetek.

Püspökladányi. Itt szöggezzük le, hogy önt Veronka nem tudta meghódítani. Pedig, higye meg, az nem szégyen, ha szép a kis lány és kedves.

V. László, Püspökladány. Levele értelmében járunk el. Természetes, hogy bizonyos személyi hajszának nem adjuk oda lapunk hasábjait.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Házasság!

Férjhez adnám előkelő családból való jó nevelésű anyósom, tü, cérna, só, seprű és a fakanál az összes hozomány.

Ki volna

hajlandó, egy jó megjelenésű fiatal özvegy embernek 20—30 ezer koronát úgy, szereimből adni. Cim a központi ugorkagyárban, Pintyőke.

A Mauthner

villa tulajdonosa csöszöket keres, vadkörte, vada, ma, kökény, som és egyéb dől gyümölcsök megörésére. Jelenkezés nappal úgy, mint gíjel.

Elvesztettem

65 ezer nem létező koronát. Becsületes megtaláló mind meg arthatja magának, Egy ösmeretlen uri ember.

Hirdetmény.

Médi Sándor a most folvó építkezéshez egy jó megjelenésű, érettségizett fiatalembert, aki a hagyományos szakmák minden ágazatában teljes jártassággal bír. Kalmár üzletvezető urhoz felvenne társnak. Ajánlatokat levélben fonyó-kiszálasig elfogad. Izraeliták csak abban az esetben részeseülnek előnyben. — ha nem jelentkeznek.

Közhirre tétetik

hogy a régi jó világból hát a maradt ócska vas és hordó abroncsból összerakott, tizenkét kutya erőre berendezett, vihar gyorsasággal, magánjáró kerékpár „Roly-sport” egyesületünk újból megkezdik a világposta széthordását és ez által kéri a Roly tanács hivatal, hogy minden munkanélküli seélyt felszedő fiatal ember, ki ezen jól kiutrázott csieságói nagy piaciáron darabonkintös zerakott szá adon futó, drót nélküli telefonon lovagolni jól tud, előnyben részesülnek. Jelentkezni lehet minden élet utnának, aki legalább is, már egyszer felakasztotta magát. Pontos címünk: Sólór-utca, Sonkátér. A címet elfújta a szél.

Partnernek

kerestetik egy olyan jó szakiskoláát végzett és lehetőleg 7-ig perfektil számoló egvén, aki a kuzli iátékban nincsen úgy kitrenirozva, mint én és akitől abban az esetben is nyerhetek. ha pakombinót ütök. Ezenkívül megvételre keresek egy önműködő szélpuskát vadászati célból, amit a puska por lehetőleg nem füstölt össze napvon Ajánlatokat elfogad erőt Sz. Imre. — Haidunánás. Pulvkafelel.

Nánáson

a csepus szőlő és a malom közt felállító tam a szunyog ellen felszerelt olajfűtő gépemet. Elvállalok mindenféle tollfeszítést, koppasztást, malac fésülést, kövek tisztítását, töviskes kutya t. mesét s. b. Kérem a n. é. közönséget, hogy minél számosabban jelenjenek meg naponta, mert megkezdem a működésemet és mindennap előadást tartok: táncból, udvariásból, szunyog fogásból, malac modern őrzéséről. Tisztelettel az időnítő mester s. k.

Halló! Halló!

A valutánk fel és leesése folytán Mint érettségizet szakácsné vagyok. És az Olláh megszálló Csapatok Jelenviségétől. Elsőrendű okmányokkal Rendelkezek. És ezáltal kérem tottakat. A nagy kopalláló étekezdém és ruha kisavanvító Intézetem Rövidesen megkezdik a működést. És minek ellőte és annak uttán Férhez mennék nállam náll Jobb-Erkőcsben és szesült. Politikai ok- Fogva szibériában kitoloncolt egvénhez. Aki némi hozománval rendelkezik. Zsebme- czők előnyben Jelen- kezőket menél több a- Jobb. Jelligére!

Nyomtatott a „Debreceni Újság” nyomdájában.